

Eszerint az a körülmény, hogy a perbíróság a peres felet a kötelezettség teljesítésére valamely vagyonból, vagy annak a jövedelméből kötelezi, nem vonja maga után azt, hogy a félnek az illeték fizetése iránti kötelezettsége is csak ilyen korlátozással állapíttassék meg.

5. A felszámolóok jogállását helytelenül ítéli meg az 1945. sz. E. H., amely kimondja, hogy a felszámolókat a felszámolás alatt esedékessé vált forgalmi adók megfizetése tekintetében a társasággal egyetemleges kötelezettség nem terheli. Helytelennek és igazságtalannak tartjuk az 1921:XXXIX. t.-c. szabályát, amely az igazgatósági tagoknak a társasággal egyetemleges fizetési kötelezettségét konstruálta. Azonban amíg a szabály fennáll, addig minden legis ratio hiányzik ahhoz, hogy a felszámolókat, akik jogköre lényegében azonos az igazgatósági tagokéval, felelőssége pedig azonos az igazg. tagokéval, mentesítsük a törvény által előírt eme felelősség alól. Az indokolás által kiemelt az a körülmény, hogy a T. felszámolókról nem beszél, jelentőséggel nem bír. Az 1921:XXXIX. t.-c. az élő, mozgásban levő társaságot tartja szem előtt, nem pedig a megszűnés előtt állót.

6. Kiemelni kívánjuk végül a bevezetőben említett füzetből az 1946. számú határozatot, amely a Te. folytán mindgyakoribb azzal az esettel foglalkozik, amikor a közigazgatási hatóság közadók módjára hajtja be magánosok 25 P.-t, illetve 100 P.-t meg nem haladó követeléseit s amely behajtással kapcsolatban felmerült az a kérdés, hogy a végrehajtás alóli mentességre a végrehajtási törvény szabályai vagy a R. K. H. Ö. jóvalta szigorúbb szabályai nyerjenek-e alkalmazást. Nem fér kétség a Közigazgatási Bíróság 1946. sz. E. H.-nak helyességéhez, amely kimondja, hogy a magánkövetelések közigazgatási úton való behajtása tekintetében, nem a köztartozások behajtására alkotott szigorúbb, hanem a végrehajtási törvény méltányosabb anyagi jogszabályait kell alkalmazni.

H. L.

ÜGYVÉDSÉG — JOGÉLET

Az Országos Ügyvédszövetség soproni vándorgyűlése. Az Országos Ügyvédszövetség kétévenként az országos kari és általános jogalkotási és jogalkalmazási kérdések megvitatására vándorgyűlést tart. E vándorgyűlések anyaga igen értékes utmutatást nyújt a jövődő jogfejlődés és helyes jogalkalmazás tekintetében. Az ügyvédség parlamentje az idén Sopronban ülésezik június 26. és 29-e közt.

A vándorgyűlés kitűzött, bizottságok által tárgyalandó témái igen érdekesek. A kari problémák is az ügyvédségen túlmenő fontosságúak. Az új ügyvédi rendtartás mikénti alkalmazása és az, hogy az új rendelkezések emelni fogják-e az ügy-

védtség tekintélyét, vagy csak zaklatásra adnak alkalmat, a végrehajtási rendeletek szövegezésétől függ. Az ország közönségének sem közömbös, hogy az ügyvédség igazságszolgáltatási hivatását hogyan fogja betölteni. A polgári perrendtartásnak az ügyvédségre vonatkozó intézkedései is az egész jogszolgáltatást érintik. A tisztességtelen ügyvédi verseny megszüntetésének kérdése mutatja, mennyire öröködik a kar a maga etikai alapjának megerősítésén.

De az ügyvédség sohasem foglalkozik csak saját ügyeivel. Fontos alkotmányjogi kérdések is szerepelnek a napirenden. A kerettörvényekkel és rendeletekkel való kormányzás megszüntetése, a jogbizonytalanság és jogszabálytúltengés orvoslása, a gazdasági szabad forgalomra való áttérés, oly kérdések, melyeknek megoldása az ősi magyar alkotmány tradicionális, szerves megőrzése és továbbfejlesztése tekintetében döntő fontosságúak. Kétségtelen, hogy a rendkívüli viszonyok és a többi államok gazdasági elzárkózása az állami beavatkozás bizonyos fokozását követelik, de annál inkább kell vigyáznunk arra, hogy ezek az átmeneti intézkedések ne változzanak át ősi alkotmányunk és jogrendszerünk alapjait megingató tényezőkké és a lehetőség határain belül hagyjuk nyitva az utat a korlátozó rendelkezések fokozatos megszüntetéséhez.

Az alsóbbfokú közigazgatási bíróság kérdései, pénzügyi jogi kérdések, a bünvádi eljárás reformja egészítik ki a vándorgyűlés napirendjét. De súlyt helyez a magyar ügyvédség anyanyelvünknek a jogi téren való tisztaságára, idegen elemeknek kiküszöbölésére és ezért foglalkozni fog a vándorgyűlés a törvényhozási és hivatalos nyelvünknek a magyartalanságtól való megtisztítása kérdésével is.

Sok sikert kívánunk a vándorgyűlésnek hazánk és az ügyvédség javára.

Sz—i.

IRODALOM.

Dr. Paulay Gyula és Dr. Almásy Károly könyve: „A bünvádi eljárás illetékei.“ A 7400/1931. P. M. számú rendelet, amely „néhány büntetőbírói eljárásban lerovandó törvénykezési illetékekről“ rendelkezik, messze az egyszerűen hangzó cím mögött meghuzódó jogi jelentőséggel bir jogrendszerünkben. Behozta bizonyos büntetőbírói eljárásokban az illetékkötelezettséget és szakított azzal a már amúgy sem kizárólagos elvvel, hogy az állam közjogi jellegű perekben szolgáltatásaiért illetéket nem szed.

Bár a rendelet nem keretszabályokat ad, mert szigorúan körülírja és meghatározza azokat az eljárásokat, amelyekben az illetékkötelezettség fennáll, mégis az a körülmény, hogy igen szűkszavuan és megállapítható tudatossággal a bírói gyakorlatra kívánja bizni az egyes illetékköteles eseteken belül előforduló változatok illetékügyi elbírálását, bő judicaturának és érdemleges jogi kérdések felvetődésének ad tápot.